

az államháztartás vitelére adott felhatalmazásnak az 1947. évi október hó 31. napján lejárt határideje az 1947/48. évi költségvetési törvény életbeléptéig, de legkésőbb az 1948. évi január hó 31. napjáig meghosszabbíthatik, azzal a kiegészítéssel, hogy a felhatalmazás az 1947. XVIII. törvényekkel beikkelyezett békeszerződés végrehajtásával kapcsolatban jelentkező kiadásokra is kiterjed.^{1*}

2. §. A jelen törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

XXVI. TÖRVÉNYCIKK

a magyar köztársaság kormánya részére rendeletek kibocsátására adott felhatalmazás újabb meghosszabbításáról.^{2*}

Megjelent az Országos Törvénytár 1947. évi november hó 25-én kiadott 21. számában.

1. §. 3.* Az 1946. XVI. törvényekben a törvényhozás hatáskörébe tartozó rendelkezések rendeleti úton megtételére adott felhatalmazás határideje az 1948. évi április hó 30. napjáig meghosszabbíthatik. Általános kormányváltás esetén azonban a felhatalmazás hatálya az említett határidő letele előtt is megszűnik.

Az időközben történt politikai eseményekre tekintettel (országgyűlési képviselőválasztások, kormányváltozás) a tárgyalások mindezülig lefolytathatók nem voltak.

A szobanforgó tárgyalások lefolytatására a végelegesen megállapított költségvetési előirányzatok kinyomtatására mintegy 4—6 heti időtartam szükséges. Ezt követően a költségvetés parlamenti tárgyalására tapasztalati adatok szerint további 2—3 hónapi időtartam szükséges.

Mintthogy az államháztartás vitelére adott felhatalmazás 1947. évi október hó 31. napján lejárt a fentiek szerint a költségvetési törvény eddig az időpontig hatályba nem léphet, a felhatalmazásnak további 3 hónappal meghosszabbítása szükséges.

Az 1. §-ban foglaltak alapján az államháztartás vitelére az 1947. XX. törvényekkel adott felhatalmazás a költségvetési törvény életbeléptéig, illetőleg legkésőbb 1948. évi január hó 31. napjáig meghosszabbítható. Tekintettel arra, hogy időközben a békeszerződés hatályba lépett, önként értendőleg a felhatalmazást ki kell terjeszteni a békeszerződés végrehajtásával kapcsolatban jelentkező kiadásokra is.

1.* A felhatalmazás további meghosszabbítását az 1948. VIII. tc. tartalmazza.

2.* A törvényjavaslatot az Igazságügyminiszter 1947. évi október 24-én nyújtotta be (12. sz.). Az országgyűlés alkotmányjogi és közjogi bizottságának jelentése 1947. október 28-án (13. sz.). Országgyűlési Tárgyalás 1947. október 24., 28., 30., november 4., 5., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. ülésben.

3.* (M. i.) Az 1946. XVI. törvények a kormány részére felhatalmazást adott a törvényhozás hatáskörébe tartozó egyes rendelkezések rendeleti úton való megtételére. Ennek a felhatalmazásnak a határideje az 1946. évi október hó 31. napján lejárt, az 1946. XXVIII. törvényekkel azonban a felhatalmazás határidejét az 1947. évi február hó 28. napjáig, az 1947. VIII. törvények az 1947. évi május hó 31. napjáig, az 1947. XVI. törvények pedig az 1947. évi szeptember hó 30. napjáig meghosszabbították. Az időközben bekövetkezett általános kormányváltozás folytán viszont a felhatalmazás hatálya még a legutóbb említett határidő letele előtt az 1947. évi szeptember hó 24. napjáig megszűnt.

Mintthogy a rendeletek kibocsátására vonatkozó felhatalmazást a gazdasági élet rendjének, az államháztartás egyensúlyának, valamint a közüzem zavartalan menetének biztosítása érdekében az újonnan megalkult kormány sem nélkülözheti, a felhatalmazás határidőének megfelelő újabb meghosszabbítása mutatkozik szükségesnek.

Ezt a célt szolgálja a törvényjavaslat, amely a felhatalmazás körét meghagyja az 1946. évi XVI. törvényekkel megállapított keretekben, mindössze határidőjét kívánja meghosszabbítani. Tekintettel arra, hogy a felhatalmazás hatályának egészen rövid időben való megállapítása nem volna célszerű, a törvényjavaslat 1. §-a értelmeben a meghosszabbítás az 1948. évi április hó 30. napjáig szól. A felhatalmazás hatálya azonban — az eddigi rendelkezésekkel egybehangzóan — a törvényjavaslatban megszabott új határidő letele előtt is megszűnik, ha általános kormányváltozás következik be.

2. §. 1.* A kormány köteles az 1. § alapján kibocsátott rendeleteit azoknak a minisztériumokban való elfogadását követő tizenöt nap alatt az országgyűlés politikai bizottságának utólagos jóváhagyás végett bemutatni. A politikai bizottság a bemutatott rendeletekről az országgyűlésnek a bizottsági tárgyalást követő legközelebbi ülésen jelentést tesz.

3. §. 2.* Az országgyűlés jóváhagyja a kormánynak azokat az intézkedéseket, amelyekkel az 1947. évi szeptember hó 24. napján bekövetkezett általános kormányváltozást követően a jelen törvény hatálybalépésének napjáig továbbra is bocsátott ki az 1946. XVI. törvények alapján, illetőleg törvényes felhatalmazásra hivatkozás nélkül kormányrendeleteket.

4. §. 3.* (1) Az 1946. XVI. tc. 2. §-a hatályát veszti.

(2) A jelen törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

XXVII. TÖRVÉNYCIKK

a második világháború által érintett ipari tulajdonjogok fenntartása, illetőleg visszaállítása tárgyában Neuchâtelben az 1947. évi február hó 8. napján aláírt nemzetközi Megállapodás, valamint az ahhoz tartozó Zárójegyzőkönyv és Pót-Zárójegyzőkönyv beikkelyezéséről.^{4*}

Megjelent az Országos Törvénytár 1947. évi november hó 28-án kiadott 22. számában.

1. §. 5.* Az ipari tulajdon védelmére az 1883. évi március hó 20. napján aláírt párisi Unióban részes államoknak Neuchâtelben tartott értekezletén az 1947. évi február hó 8. napján, Belgium, Brazília, Dánia, Finnország, Franciaország, Nagybritannia és Írország, Egyesült Királyság, Görögország, Magyarország, Írország, Olaszország, Libanon Köztársaság, Liechtenstein Fejedelemség,

1.* (M. i.) A törvényjavaslat nem érinti az 1946. XVI. törvényeknek a felhatalmazás tárgy szerinti korlátozására vonatkozó rendelkezéseit. Ávégből azonban, hogy a kormány által kibocsátandó rendelkezések ellenőrzésében az országgyűlés tevékeny részt vehessen, a törvényjavaslat módot kíván nyújtani az országgyűlés politikai bizottságának, hogy a felhatalmazás alapján kibocsátott rendeleteket utólagosan felülvizsgálja. Enneköztve akként rendelkezik, hogy a kormány köteles ezeket a rendeleteket az elfogadás tárgyában határozó minisztériumok ülését követő tizenöt nap alatt a politikai bizottságnak utólagos jóváhagyás végett bemutatni. A bemutatási kötelezettség természetesen nem akadályozza, hogy a kormány a rendeleteket még a politikai bizottságnak való bemutatása előtt kihirdeltesse. A politikai bizottság az általa letergelyelt rendeletekről a törvényjavaslat értelmében az országgyűlésnek haladéktalanul köteles jelentést tenni.

2.* (M. i.) A törvényjavaslat 3. §-a gondoskodik az általános kormányváltozást követően a fennmaradt szükséghez képest alkotott kormányrendeletek kibocsátására irányuló intézkedések jóváhagyásáról. Ezzel a rendelkezéssel a törvény magától értetődően a rendeletek kibocsátásának tényét hagyja jóvá, tehát nem magukat a rendeleteket, amelyek ehhez képest a felhatalmazás fennállása esetében és annak keretében továbbra is rendeleti úton módosíthatók.

3.* (M. i.) Mintthogy a törvényjavaslat 2. §-a értelmében a bemutatott rendeletekről a politikai bizottság tesz jelentést az országgyűlésnek, feleslegessé válik az 1946. XVI. tc. 2. §-ának az a rendelkezése, amely a kormányt kötelezte a rendeleteknek az országgyűléshez való bemutatására. Ezért a törvényjavaslat 4. §-a az 1946. XVI. törvényekkel említett rendelkezését hatályon kívül helyezi.

4.* A törvényjavaslatot az Iparügyi miniszter 1947. évi október hó 23-án nyújtotta be (10. sz.). Az országgyűlés közgazdasági és közlekedésügyi, igazságügyi, valamint külügyi bizottságának együttes jelentése 1947. évi október 30-án (14. sz.). Országgyűlési tárgyalás 1947. évi október 23., 30., november 11., 10., 14., 17. ülésben.

(B. j.) A címben az „aláírt” szót a bizottság vette fel a javaslatban eredetileg foglalt „kelt” szó helyett.

5.* (M. i.) Az ipari tulajdonjogok (szabadalmi, védjegyet és ipari mintaoltalmi jogok megszerzéséhez és fenntartásához különböző, időköz kótitó jogcselekmények szükségessége) bejelentések, díjintézetek stb. teljesítése). E jogcselekmények elmulasztásának randszerinti

ség, Luxemburg, Marokkó (francia övezet), Norvégia, Új-Zéland, Németalföld, Lengyelország, Portugália, Románia, Svédország, Svájc, Szíria, Csehszlovákia, Tunisz és Törökország meghatalmazott képviselői által aláírt Megállapodás (Arrangement concernant la conservation ou la restauration des droits de propriété industrielle atteints par la deuxième guerre mondiale) és mellékletei, nevezetesen a Belgium, Brazília, Dánia, Finnország, Franciaország, Nagybritannia és Északírországi Egyesült Királyság, Görögország, Magyarország, Olaszország, Libanon Köztársaság, Liechtenstein Fejedelemség, Luxemburg, Marokkó (francia övezet), Norvégia, Új-Zéland, Lengyelország, Románia, Svédország, Svájc, Szíria, Csehszlovákia, Tunisz és Törökország meghatalmazott képviselői által aláírt Zárójegyzőkönyv (Protocole de clôture), valamint a Belgium, Brazília, Finnország, Nagybritannia és Északírországi Egyesült Királyság, Görögország, Magyarország, Olaszország, Libanon Köztársaság, Liechtenstein Fejedelemség, Új-Zéland, Lengyelország, Románia, Svájc, Szíria, Csehszlovákia és Törökország meghatalmazott képviselői által aláírt Pót-Zárójegyzőkönyv (Protocole de clôture additionnel) szövege az ország törvényei közé iktatottak.

2. §. 1.* Az 1. §-ban említett Megállapodás eredeti francia szövege és hivatalos magyar fordítása a következő:

(A francia szöveget nem közöljük.)

Hivatalos magyar fordítás:

Az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió tagállamai Kormányzainak alulírott meghatalmazottai, avégből hogy az ipari tulajdonjogoknak a második világháború okozta fogyatkozásai orvosoltassanak, vonatkozó — jó és kellő alakban talált — meghatalmazásaik kölcsönös közlése után a következő rendelkezésekben állapodtak meg:

1. cikk.

Az ipari tulajdon védelmére alakult Unió párisi Egyezményének 4. cikkében a találmányi szabadelmi bejelentések, használati minták, gyári vagy kereskedelmi védjegyek, ipari mustrák és minták benyújtására, ill. lajstromoztatására,

következménye, hogy az illető jogot nem, vagy csak kisebb terjedelemben lehet megszerezni, illetve, hogy a már megszerzett jogok elenyésznek.

A második világháború folyamán a háború következtében felmerült postal és pénzügytársasági akadályok, továbbá a jogfennmaradásban érdekelteket személyek háború okozta akadályoztatása folytán e jogcselekmények számos esetben elmulasztottak. Az egyes államok belső törvényhozásai a háború folyamán az így felmerült hátrányokat különféle, regionális hatályú jogszabályokkal orvosolták. E szabályozások a dolog természeténél fogva sok vonatkozásban egymástól eltérőek, ami — tekintettel arra, hogy az ipari tulajdonjogi jogszolgáltatásban különösen nagy jelentőségű a jogbizonytalanságra vezetett.

Az ipari tulajdon védelmére az 1883. évi március hó 20-án alakult párisi Unióban részes államok — közöttük Magyarország is — az 1947. évi február hó 5—8. napjáig Neuchâtelben diplomáciai értekezletet tartottak és olyan megállapodást létesítettek, amely a fent körvonalazott kérdéseket egységesen szabályozza. Magyarország meghatalmazottai a Megállapodást és mellékleteit aláírták; annak alapelvei a magyar jogrendszer elveivel nem ellentétesek, így a Megállapodásnak és mellékleteinek bekezdéseire nem aggályos, sőt — figyelemmel azokra az előnyökre, amelyek a Megállapodás magyar állampolgárok számára különleges jogait fenntartása tekintetében biztosít — fölülte kívánatos.

(B. j.) Az 1. §-ban az „aláírt” szót a bizottság vette fel a javaslatban eredetileg foglalt „kelt” szó helyett.

1* (B. j.) A 2. §-ban foglalt Megállapodás magyar fordítását a bizottság több vonatkozásban módosította a szövegész szemponjtárból és ezirelül felvette a szövegbe az aláírásokat is

sára megszerzett ama elsőbbségi határidőket, amelyek az 1939. évi szeptember hó 3. napján még nem jártak volt le, továbbá azokat, amelyek ez időpont után, de az 1947. évi január hó 1. napja előtt kezdődtek, a szerződő országok mindegyike a fentemlített Egyezmény által elismert jogok tulajdonosainak vagy jogutódainak javára az 1947. évi december hó 31. napjáig meghosszabbítja.

2. cikk.

Az 1948. évi június hó 30. napjáig terjedő határidő engedélyeztetik bármilyen pótdíj vagy bírság nélkül a fentemlített Uniók Egyezmény által elismert jogok tulajdonosai vagy jogutódai részére, bármely cselekmény végrehajtására, bármely alakosság kielégítésére, bármely díj megfizetésére és általában az egyes országok törvényei és szabályai szerinti minden kötelezettség teljesítésére, amely az 1939. évi szeptember hó 3. napján érvényben volt, vagy ez időpont után szerzett ipari tulajdonjogok fenntartásához vagy ama ipari tulajdonjogok megszerzéséhez szükséges, amelyek ez időpont óta — az 1947. évi június hó 30. napja előtt már benyújtott kérelemre — háború nemlétében megszerzettek lettek volna.

3. cikk.

A gyári vagy kereskedelmi védjegyek belajstromozásának az 1948. évi június hó 30. napja előtt történő megújítása a rendes oltalmi idő lejáratát időpontjáig visszaható erejű, ha a rendes oltalmi idő az 1939. évi szeptember hó 3. napja után, de az 1947. évi június hó 30. napja előtt járt le.

4. cikk.

Azok az országok, amelyek a jelen Megállapodáson kívül a gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó madridi Megállapodásnak is részesei, ezenkívül még a következőkben is megállapodnak: a nemzetközi lajstromba bejegyzett gyári vagy kereskedelmi védjegyek belajstromozásának az 1948. évi június hó 30. napja előtt történő megújítása a rendes oltalmi idő lejáratát időpontjáig visszaható erejű, ha e védjegyeknek a szerződő országok egyike a madridi Megállapodás 1. cikke értelmében vett származási országa.

5. cikk.

(1) Az 1939. évi szeptember hó 3. napja és az 1947. évi június hó 30. napja közötti időszak nem számít be sem valamely szabadalom gyakorlatbavételének, gyári vagy kereskedelmi védjegy használatának, ipari minta vagy mustra kihasználásának megkezdésére előírt határidőbe, sem pedig az Uniók Egyezmény 6 bis cikkének (2) bekezdésében előírt hároméves határidőbe.

(2) Ezen felül megegyezés jött létre arról, hogy az 1939. évi szeptember hó 3. napján érvényben volt szabadalmak, ipari minták vagy mustrák, gyári vagy kereskedelmi védjegyek az 1949. évi június hó 30. napja előtt nem sújtathatók az Uniók Egyezmény 5. cikkében említett jogkövetkezmények egyikével sem.

6. cikk.

(1) Harmadik személyek, ha az 1939. évi szeptember hó 3. napja után, de az 1946. évi december hó 31. napjáig valamely találmány, használati minta vagy ipari minta vagy mustra gyakorlatbavételéhez jóhiszeműen hozzáfogtak, e gyakorlat — a belső törvényhozás által előírt feltételek mellett — folytatathatók.

(2) Az a feltaláló, aki alkotásának bizonyítékát adta, továbbá az 1939. évi szeptember hó 3. napja és az 1946. évi január hó 1. napja között találmányi bejelentést is tett, valamint annak jogutóda — az 1. cikk alapján benyújtott bejelentéssel szemben — az esetben is a jóhiszemű használóval egyező elbánásban részesíthető, ha találmányát nem vette gyakorlatba, feltéve, hogy igazolja, hogy a gyakorlatbavételt a háború akadályozta.

7. cikk.

A jelen Megállapodás rendelkezései a védelemnek csak a legkisebb mértékét foglalják magukban; nem akadályozzák azonban valamely szerződő ország belső törvényhozása által netán előírt messzebbmenő szabályok alkalmazásának igénylését az ipari tulajdonjogok tulajdonosai javára; nem gátolja kedvezőbb és a fentiekkel nem ellentétes, a szerződő országok Kormányai között létrejött vagy köteendő megállapodások és szerződések érvényesülését sem.

8. cikk.

A jelen Megállapodás rendelkezései nem érintik az egymás ellen háborút viselt országok között kötött vagy köteendő békeegyezmények és szerződések rendelkezéseinek alkalmazását.

9. cikk.

(1) Az ipari tulajdon védelmére alakult Unió tagországai számára nyitva-álló jelen Megállapodás a lehető legrovidebb időn belül megerősítendő. A megerősítő okmányokat a Svájci Szövetség Kormányánál kell letenni, amely erről az érdekelte Kormányok mindegyikét értesíti. A jelen Megállapodás a megerősítő országok között azonnal hatályba lép.

(2) A jelen megállapodás aláírásában részt nem vevő országok ahhoz, kérelemre, csatlakozhatnak. A csatlakozások a Svájci Szövetség Kormányával közlendők, amely erről az érdekelte Kormányok mindegyikét értesíti. A csatlakozással a csatlakozó országok, teljes joggal és haladéktalanul, hozzájárulnak a jelen Megállapodásban foglalt minden kikötéshez és részesülnek annak minden előnyében.

10. cikk.

Bármelyik szerződő ország, a Svájci Szövetség Kormányánál tett egyszerű közlés útján, kiterjesztheti a jelen Megállapodást gyarmatainak, védnökségeinek, megbízás folytán általa igazgatott, vagy gyámságára bízott területeknek vagy bármely más, fennhatósága vagy szuverenitása alatti területnek egészére vagy egy részére. A Svájci Szövetség Kormányára e közlést a többi Kormányokhoz továbbítja.

11. cikk.

A jelen — egyetlen példányban aláírt — Megállapodás a Svájci Szövetségi Állam Kormányának levéltárában helyeztetik el. Erről a Svájci Szövetség Kormányára minden aláíró és csatlakozó ország Kormányának hitelesített másolatot bocsát rendelkezésre.

Kelt Neuchâtelben, az 1947. évi február hó 8. napján.

Aláírások.

3. §. 1* Az 1. §-ban említett Zárójegyzőkönyv eredeti francia szövege és hivatalos magyar fordítása a következő:

(A francia szöveget nem közöljük.)

Hivatalos magyar fordítás:

Az alulírott Meghatalmazottak összegyűlven a mai napon a második világháború által érintett ipari tulajdonjogok fenntartására, illetőleg visszaállítására vonatkozó Megállapodás aláírása céljából, a következőkben egyeztek meg:

I.

Ha az 1939. évi szeptember hó 3. napja és az 1947. évi június hó 30. napja közötti időszakban a szerződő országok egyikében belajstromozott védjegyet utánzó vagy ahhoz hasonló védjeggyel ellátott termékeket hoztak be a Kormány szánlájára az illető országba, a háború hathatós folytatása céljából vagy a közönség életéhez szükséges ellátás és szolgáltatások fenntartására, vagy a háború okozta szenvedések és szerencsétlenségek enyhítésére: a védjegy illetően használatát nem tekinthető olyanak, mint amely a védjegytulajdonos jogait sérti.

II.

Az 1. cikk rendelkezései a csehszlovák honosságú személyeknek a berlini német Szabadalmi Hivatalnál az 1940. évi augusztus hó 1. napja és az 1945. évi május hó 4. napja között bezárólag benyújtott szabadalmi bejelentéseire is vonatkoznak, ha csak a találmány nem Németországban jött létre.

Ennek hiteléül az alulírott Meghatalmazottak a jelen Jegyzőkönyvet elfogadták.

Kelt Neuchâtelben, az 1947. évi február hó 8. napján.

Aláírások.

4. §. 2* Az 1. §-ban említett Pót-zárójegyzőkönyv eredeti francia szövege és hivatalos magyar fordítása a következő:

(A francia szöveget nem közöljük.)

1* (B. j.) A 3. §-ban foglalt Zárójegyzőkönyv magyar fordítását a bizottság módosított alakban fogadta el, ezenfelül felvette a szövegbe az aláírásokat is.

2* (B. j.) A 4. §-ban foglalt Pót-zárójegyzőkönyv magyar fordítását a bizottság módosított alakban fogadta el, ezenfelül felvette a szövegbe az aláírásokat is.

az államháztartás vitelére adott felhatalmazásnak az 1947. évi október hó 31. napján lejárt határideje az 1947/48. évi költségvetési törvény életbelépétség, de legkésőbb az 1948. évi január hó 31. napjáig meghosszabbítható, azzal a kiegészítéssel, hogy a felhatalmazás az 1947: XVIII. törvényekkel beikkelvezett békeszerződés végrehajtásával kapcsolatban jelentkező kiadásokra is kiterjed.^{1*}

2. §. A jelen törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

XXVI. TÖRVÉNYCÍKK

a magyar köztársaság kormányra részére rendeletek kibocsátására adott felhatalmazás újabb meghosszabbításáról.*

Megjelent az Országos Törvénytár 1947. évi november hó 25-én kiadott 21. számában.

1. §. 3.* Az 1946: XVI. törvényekben a törvényhozás hatáskörébe tartozó rendelkezések rendeleti úton megtételére adott felhatalmazás határideje az 1948. évi április hó 30. napjáig meghosszabbítható. Általános kormányváltás esetén azonban a felhatalmazás hatálya az említett határidő letelte előtt is megszűnik.

Az időközben történt politikai eseményekre tekintettel (országgyűlési képviselőválasztások, kormányváltás) a tárgyalások mindezülig lefolytathatók nem voltak.

A szobanforgó tárgyalások lefolytatására a véglegesen megállapított költségvetési előirányzatok kinyomtatására mintegy 4—6 heti időtartam szükséges. Ezt követően a költségvetés parlamenti tárgyalására tapasztalati adatok szerint további 2—3 hónapi időtartam szükséges.

Mint ahogy az államháztartás vitelére adott felhatalmazás 1947. évi október hó 31. napján lejárt a fentiek szerint a költségvetési törvény eddig az időpontig hatályba nem léphet, a felhatalmazásnak további 3 hónappal meghosszabbítása szükséges.

Az 1. §-ban foglaltak alapján az államháztartás vitelére az 1947: XX. törvényekkel adott felhatalmazás a költségvetési törvény életbelépétség, illetőleg legkésőbb 1948. évi január hó 31. napjáig meghosszabbítható. Tekintettel arra, hogy időközben a békeszerződés hatályba lépett, önként értendőleg a felhatalmazást ki kell terjeszteni a békeszerződés végrehajtásával kapcsolatban jelentkező kiadásokra is.

1.* A felhatalmazás további meghosszabbítását az 1948: VIII. tc. tartalmazza.

2.* A törvényjavaslatot az Igazságügyminiszter 1947. évi október 24-én nyújtotta be (12. sz.). Az országgyűlési alkotmányügyi és közjogi bizottságának jelentése 1947 október 28-án (13. sz.). Országgyűlési Tárgyalás 1947 október 24., 28., 30., november 4., 5., 11. — 12., 13., 14., 15., 16., 17. ülésben.

3.* (M. i.) Az 1946: XVI. törvények a kormány részére felhatalmazást adott a törvényhozás hatáskörébe tartozó egyes rendelkezések rendeleti úton való megtételére. Ennek a felhatalmazásnak a határideje az 1946. évi október hó 31. napján lejárt, az 1946: XXVIII. törvényekkel azonban a felhatalmazás határidejét az 1947. évi február hó 28. napjáig, az 1947: VIII. törvények az 1947. évi május hó 31. napjáig, az 1947: XVI. törvények pedig az 1947. évi szeptember hó 30. napjáig meghosszabbította. Az időközben bekövetkezett általános kormányváltás folytán viszont a felhatalmazás hatálya még a legutóbb említett határidő letelte előtt az 1947. évi szeptember hó 24. napjával megszűnt.

Mint ahogy a rendeletek kibocsátására vonatkozó felhatalmazást a gazdasági élet rendjének, az államháztartás egyensúlyának, valamint a közigazgatás zavartalan menetének biztosítása érdekében az újonnan megalkult kormány sem nélkülözheti, a felhatalmazás határidőinek megfelelő újabb meghosszabbítása mutatkozik szükségesnek.

Ezt a célt szolgálja a törvényjavaslat, amely a felhatalmazás körét meghagyja az 1946. évi XVI. törvényekkel megállapított keretekben, mindössze határidejét kívánja meghosszabbítani. Tekintettel arra, hogy a felhatalmazás hatályának egészen rövid időben való megállapítása nem volna célszerű, a törvényjavaslat 1. §-a értelmében a meghosszabbítás az 1948. évi április hó 30. napjáig szól. A felhatalmazás hatálya azonban — az eddigi rendelkezésekkel egybehangzóan — a törvényjavaslatban megszabott új határidő letelte előtt is megszűnik, ha általános kormányváltás következik be.

2. §. 1.* A kormány köteles az I. § alapján kibocsátott rendeleteit azoknak a minisztériumokban való elfogadását követő tizenöt nap alatt az országgyűlési politikai bizottságának utólagos jóváhagyás végett bemutatni. A politikai bizottság a bemutatott rendeletekről az országgyűlésnek a bizottsági tárgyalást követő legközelebbi ülésen jelentést tesz.

3. §. 2.* Az országgyűlés jóváhagyja a kormánynak azokat az intézkedéseit, amelyekkel az 1947. évi szeptember hó 24. napján bekövetkezett általános kormányváltást követően a jelen törvény hatálybalépésének napjáig továbbra is bocsátott ki az 1946: XVI. törvények alapján, illetőleg törvényes felhatalmazásra hivatkozás nélkül kormányrendeleteket.

4. §. 3.* (1) Az 1946: XVI. tc. 2. §-a hatályát veszti.

(2) A jelen törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

XXVII. TÖRVÉNYCÍKK

a második világháború által érintett ipari tulajdonjogok fennmaradása, illetőleg visszaállítása tárgyában Neuchâtelben az 1947. évi február hó 8. napján aláírt nemzetközi Megállapodás, valamint az ahhoz tartozó Zárójegyzéknyelv és Pót-Zárójegyzéknyelv beikkelvezéséről.*

Megjelent az Országos Törvénytár 1947. évi november hó 28-án kiadott 22. számában.

1. §. 5.* Az ipari tulajdon védelmére az 1883. évi március hó 20. napján alakult párisi Unióban részes államoknak Neuchâtelben tartott értekezletén az 1947. évi február hó 8. napján, Belgium, Brazília, Dánia, Finnország, Franciaország, Nagybritannia és Fiszak-Irország Egyesült Királyság, Görögország, Magyarország, Irország, Olaszország, Libanon Köztársaság, Liechtenstein Fejedelemség,

1.* (M. i.) A törvényjavaslat nem érinti az 1946: XVI. törvényeknek a felhatalmazás tárgy szerinti korlátozására vonatkozó rendelkezését. Ávegből azonban, hogy a kormány által kibocsátandó rendelkezések ellenőrzésében az országgyűlés tevékeny részt vehessen, a törvényjavaslat módot kíván nyújtani az országgyűlés politikai bizottságának, hogy a felhatalmazás alapján kibocsátott rendeleteket utólagosan felülvizsgálja. Enneköveva akként rendelkezik, hogy a kormány köteles ezeket a rendeleteket az elfogadás tárgyában határozó minisztertanács ülését követő tizenöt nap alatt a politikai bizottságnak utólagos jóváhagyás végett bemutatni. A bemutatási kötelezettség természetesen nem akadályozza, hogy a kormány a rendeleteket még a politikai bizottságnak való bemutatása előtt kihirdethesse. A politikai bizottság az általa lefoglalt rendeletekről a törvényjavaslat értelmében az országgyűlésnek haladéktalanul köteles jelentést tenni.

2.* (M. i.) A törvényjavaslat 2. §-a gondoskodik az általános kormányváltást követően a felmerült szükséghez képest alkotott kormányrendeletek kibocsátására irányuló intézkedések jóváhagyásától. Ezzel a rendelkezéssel a törvény magától értetődően a rendeletek kibocsátásának fennállása esetében és annak keretében továbbra is rendeleti úton módosíthatók.

3.* (M. i.) Mint ahogy a törvényjavaslat 2. §-a értelmében a bemutatott rendeletekről a politikai bizottság tesz jelentést az országgyűlésnek, feleslegessé válik az 1946: XVI. tc. 2. §-ának az a rendelkezése, amely a kormányt kötelezte a rendeleteknek az országgyűléshez való bemutatására. Ezért a törvényjavaslat 4. §-a az 1946: XVI. törvények említett rendelkezését hatályon kívül helyezi.

4.* A törvényjavaslatot az Iparügyi miniszter 1947. évi október hó 23-án nyújtotta be (10. sz.). Az országgyűlési közgazdasági és közlekedésügyi, igazságügyi, valamint külügyi bizottságának együttes jelentése 1947. évi október 30-án (14. sz.). Országgyűlési tárgyalás 1947. évi október 23., 30., november 11. — 10., 14., 17. ülésben.

(B. j.) A címben az „aláírt” szót a bizottság vette fel a javaslatban eredetileg foglalt „kelt” szó helyett.

5.* (M. i.) Az ipari tulajdonjogok (szabadalmi, védjegyet és ipari miniatűrjogi jogok megszerzéséhez és fennmaradásához különböző, időközött kötött jogselekmények szükségesek (bejelentések, díjfizetések stb. teljesítése). E jogselekmények elmulasztásának rendszertint